

אברהם קרא לבאר באר שבע מצד החסד ויצחק קרא לה שבעה
מצד הגבורה

תָּא תָּוִי, אַבְרָהָם קָרָא לְהָהִיא בִּירָא דְמִיִּין, בְּאֵר שְׁבַע.
יִצְחָק קָרָא לָהּ, שְׁבַעָה. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי בא וראה

שאברהם קרא לאותה באר המים באר שבע ואילו יצחק קרא אותה שבעה ומה ההבדל בין
זה לזה. **אָלָא בְּגִין דְּיִצְחָק אָחִיד לְחוּלְקִיָּה דְרִנָּא דְפַחַד,**
דְּאִיהוּ דִּינָא, וְעַל דָּא אוֹסִיף בָּהּ ה' אלא הוא משום שיצחק אחז

לחלקו את מידת הגבורה שהיא מידת הדין ולכן הוא הוסיף בה את האות ה' וקרא לה
שבעה במקום שבע. **וְה' בְּכָל אֶתְרַ אִיְהִי מִדַּת הַדִּין. וְסִימְנָד**
וְאוֹת ה' בְּכָל מְקוּם מוֹרָה עַל הַדִּין וְהַסִּימָן לְדַבֵּר הוּא (יחזקאל טז) הֵא דְרַפְּדָה

בְּרֵאשׁ נְתַתִּי פירושו שהנה את דרכי הפורענות של הדין בראשך נתתי והרי הסימן
שמש"כ 'הא' הוא רומז אל הדין. **הֵנָּה הוּא דְכַתִּיב וְזֶהוּ מִשְׁכַּח וַיִּקְרָא**
אֶתְהָ שְׁבַעָה. דִּלָּא עֶבֶד בְּחוּרְפָּן, כְּמָה דְעֶבֶד אֲבוּהָ,

וְכָלָא בְּרִזָּא דְחַכְמָתָא כי יצחק לא עשה את כריתת הברית בכבשים המזוירים

על החסד כמו שעשה אברהם אביו כי את הכל עשה יצחק בסוד החכמה כי הוא רמז
שמידתו היא דין, **וְאוֹסִיף בָּהּ ה', לְאַתְחַזָּא דְאִיְהִי חוּלְקִיָּה** ולכן
הוא הוסיף על שבע את האות ה' של הדין וקראה שבעה להראות שהאות ה' של הגבורה
והדין היא מידתו וחלקו.

הקב"ה ברא את העולם במידת הדין וראה שאין העולם מתקיים שיתף איתו
מידת החסד

**תָּא חֲזִי, כִּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, בְּרָא לִיהּ
בְּדִינָא. כִּיּוֹן דְּחָזָא דְלֹא מְתַקֵּימ, שְׂתַף בִּיהּ חֶסֶד**

בא וראה שכאשר ברא הקב"ה את העולם ברא אותו במידת הדין וכאשר ראה הקב"ה שאין
העולם מתקיים שיתף עמו את מידת החסד. **הֲוָא הוּא דְכְתִיב** וזהו מש"כ
(בראשית ב) **בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים, וְאוֹקְמוֹתָ בְּאֲבְרָהָם
אֵיתְקִיִּים עֲלָמָא** כי הקב"ה ברא אותם בשם אלהים שהוא מידת הדין ובשם הוי"ה
שהוא חסדים וכמו שביארו החברים שאל תקרי 'בהבראם' אלא באברהם כי ע"י מידת החסד
של אברהם התקיים ועמד העולם. **בְּגִין כִּן הָאֵי בִירָא, בִּיתָא
דְּעֲלָמָא, עַל שְׁמִיָּה אֵיתְקִירִי** ומשום כך זאת הבאר שהיא הבית של העולם

היא נקראת ע"ש אברהם בשם שבע ולא שבעה, דהיינו שהיא המלכות הנקראת באר שהיא
הבית של ז"א הנקרא עולם. **הֲוָא הוּא דְכְתִיב** וזהו מש"כ, (שם כא) **עַל
כִּן קָרָא שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע** ולא שבעה כי הוא מרמז על החסדים
שהמשיך אברהם לבאר שהיא המלכות ולכן היא נקראת שבע ולא שבעה. **אָף עַל**

גַּב דְּהָאֵי בִירָא אֶתְדַבֵּק בְּיַצְחָק ואפילו שזאת הבאר שהיא המלכות
היא נדבקה אח"כ במידתו של יצחק שהוא מידת הגבורה, **דְּכְתִיב** שכתוב (שם כו)
**וַיִּקְרָא אֹתָהּ שֶׁבַעַה. שְׁמָהּ בְּאֵר שֶׁבַע, סִטְרָא דְּאֲבְרָהָם,
וְלֹא בְּאֵר שֶׁבַעַה** בכל זאת השם של השכינה הוא באר שבע מצד החסד של
אברהם ולא באר שבעה עם אות ה', **הֲוָא הוּא דְכְתִיב** וזהו מש"כ, (שיר

השירים ב) וַיִּמְּנוּ תְּחִבֵּנִי כי אמרה השכינה שהחסד שבימין הוא המחבק אותי ומתקן אותי.

אברהם יצחק יעקב ומשה פגשו בבאר מצד החסדים

וְתָא חַיִּי, אַרְבַּע מֵאָנוּן שִׁבְעָה זְפָאֵי קְשׁוּט, כִּד בָּעוּ
לְאַתְקַרְבָּא בְּשִׁכְיִנְתָּא, בְּרִזָּא דְשִׁבְעַ וּבָא וְרָאָה שְׁאֲרַבְעָה

מתוך שבעת צדיקי האמת שהם אברהם יצחק ויעקב ומשה כאשר הם רוצים להתקרב אל השכינה כאשר היא בסוד שבע דהיינו שהיא בסוד החסדים, כְּלָהּוּ אֵיעָרְעוּ
בְּהַאי בְּאֵר, דִּלָּא פְּסָקוּ מִיְמֵי לְעֵלְמִין אז כולם פגשו בבאר הזאת שאין מימי החסדים שלה פוסקים לעולמים.

אברהם חפר וזכה את הבאר וגרם שמי החסדים לא יפסקו לעולם

אַבְרָהָם כָּרַח וְזָכַח אֶת הַבְּאֵר וְגַרַם שְׁמֵי הַחֲסָדִים לֹא יִפְסְקוּ לְעוֹלָם
בְּנֵי עֲלָמָא, דִּיפְלָחוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא כִּי

אברהם כרה וחפר את הבאר הזאת שהיא המלכות ע"י החסדים בגלל שהוא לימד לכל בני העולם שיעבדו לקב"ה ועי"כ הוא המשיר אליה את החסדים. וְכִיּוֹן דְּכָרִי לָהּ,
אַפִּיק מִיּוֹן נְבִיעִין דִּלָּא פְּסָקִין לְעֵלְמִין ומכיון שאברהם חפר וזכה את הבאר של המלכות אז הוא גרם שיצאו מי החסדים שהם נובעים מהשכינה שהם לא פוסקים לעולמים.

הבאר נראתה לאבות כהרבה בארות

וְכִיּוֹן דִּמַּת אַבְרָהָם, מִה פְּתִיב מַה כְּתוּב (בראשית כו) וְכֹל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי אַבְרָהָם סַתְמוּם פִּלְשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עֵפֶר [12]. **בְּאֵרֹת פְּתִיב, וְחַד הָוָה, דְּכָתִיב בְּאֵר שֶׁבַע, וְקָרוּ לִיה בְּאֵרֹת, דְּמִשְׁמַע דְּסַנְיָאִין הָווּ וְקִשָּׁה שֶׁהָרִי כְּתוּב 'בְּאֵרֹת' שֶׁמִּשְׁמַע שֶׁהוּא בְּאֵר אַחַת כַּמִּשְׁכָּב 'בְּאֵר שֶׁבַע' וְלִמָּה אֲנִי קוֹרְאִים לְזֶה בְּאֵרֹת שֶׁמִּשְׁמַע שֶׁהִיָּה הֶרְבֵּה בְּאֵרֹת. בְּגִין דְּהָאֵי בִּירָא, מִתְחַזֵּי לֹוּן לְאַבְרָהָם בְּכָל הַיּוֹכְתָא דְהָווּ אֲזֵלִין, וְחָוָה מִתְחַזֵּי לֹוּן כְּבִירִין סַנְיָאִין** אלא הוא בגלל שזאת הבאר שהיא השכינה היא היתה נראית לאבות בכל מקום שהם היו הולכים ולכן הוא היה נראה להם כאילו היא הרבה בארות.

אור הרשב"י

יסוד העפר על המים, ואחר הסתלקות אברהם נסתמו ההתגלות ההם, על ידי יסוד העפר, ששב לכסות על בחינת המים, והסתימה היתה על ידי פלשתים שהם הקליפות שחזרו ונברו, ויצחק שב וחרפן כמו שכתוב וישב יצחק ויחפור את בארות המים אשר חפרו וגו', כי זה הוא גם כן התגלות התורה שבמעשים דאברהם ויצחק, ששם נניזת התורה גם היום, מה שתיקנו ועשו התורה ההוא שבפרטות, וכל זה היה לדורות הבאים לתקנם, שאלולא האבות לא היה אפשר להשיג שום השגה ולהתקרב לה' יתברך וכו'.

[12] וביאר המאור עינים פרשת ויצא על מש"כ וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו וגו'. זה סוד כל הבארות שחפרו האבות למצוא מים שהוא התורה בבחינות עפר, היינו במדריגות הפחותות, וכמו שאמר הבעל שם טוב זלה"ה נשמתו בגנוי מרומים על הפסוק וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר, שהוא כמו שכתבתי, שכל אחד מן האבות עשה התגלות התורה מיסוד העפר ומדריגות התחתונים, על ידי תיקון מדרתו של כל אחד ואחד, למצוא שם מים, בחינת באר מים חיים, שלא יכסה מכסה

הלימוד היומי